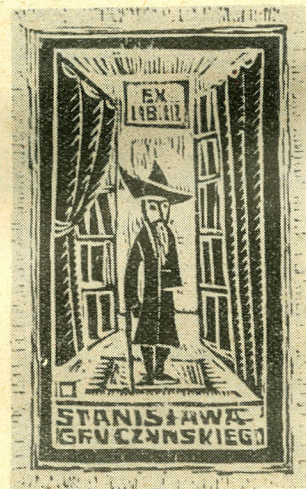

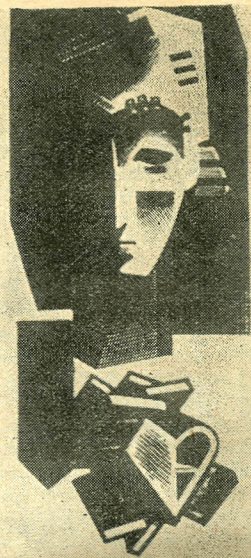
Lengyel exlibrisz kiállítás

Könyvkiadásunk az utóbbi években ismételtén megpróbálkozott az exlibrisz (könyvjegy) népszerűsítésével, választék híján nem sok eredménnyel. Működik egy Kisgrafika Barátok Köre is, amely neve után ítélve többek közt az exlibrisz-kultusz ápolására is hivatott, csekély taglétszáma miatt azonban hatása alig érezhető. Így nem igen csodálható, ha napjainkban nálunk a művészi exlibrisz meglehetősen elhanyagolt. Pedig hogy milyen magas művészi színvonalat érhet el, azt kitűnően bizonyítja a budapesti Lengyel Kultúra helyiségében megnyílt lengyel exlibrisz kiállítás, amely a Malbork-i vármúzeum exlibrisz gyűjteményéből adott ízelítőt, a millenniumi ünnepek alkalmából.

A legszembetűnőbb a magas művészi színvonal,

elég egy-egy ág, fatörzs, virágszál, egy kalász- vagy mákfej, egy veduta, nevezetesebb épület, egy-egy iniciálé-szerű betű, egy üveg. Gyakori a mértani alakzatokból formált kompozíció. A kiállító művészek majd mindegyike kacérkodik az archaizáló formanyelvvel, anélkül azonban, hogy döntően ez nyomná rá bélyegét bármelyiknek a munkásságára is. Méretben is finom, apró lapokkal találkozunk. A technikában, a fa-, lino- és rézmetszet, valamint a hi-

DR. STANISŁAW SOKÓŁ
EX LIBRIS

degtű uralkodik. A kiállított anyag zöme eredeti nyomat, kliséről csak kevés lap készült. A többszínnyomású exlibriszekkel szemben a fehér-fekete nyomatok meggyőzőbben hatottak. A szöveg egyetlen lapon sem kiabálta túl a művészi mondanivalót.

Ötletekben roppant változatosak a lengyel exlibriszek, a humor forrásából is merítették, így számos lap üdítő szellemességről tanuskodik, ugyanakkor valamennyi művészi komolyságról is.

Sz. R.

